Dijous 4 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 13,16-20): I després d'haver-los rentat els peus, [Jesús] els digué: «En veritat, en veritat us ho dic (...) El qui menja el meu pa alçarà contra mi el seu taló. Us ho dic ja, abans que succeeixi, a fi que, quan s'esdevingui, cregueu que jo soc (...)».

"Jo soc": la ciència divina en el Crist

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui estem submergits en l'ambient íntim de l'Última Cena. El Crist, conscient que la prova s'apropava, enforteix els Apòstols i, novament, els dóna mostres de la seva divinitat. Se'ls presenta com el "Jo Soc", amb coneixement diví: prediu "per endavant" la traïció de Judes.

És home!; de ningú més s'escriví tant en l'antiguitat. Sabem el seu nom, on i quan nasqué; coneixem els seus fets i paraules. Patí fins a morir (una llançada certificà la seva mort sense "pal·liatius"). I és Déu! Solament Déu pot anomenar-se "Jo Soc" (davant de Moisès, ja havia usat aquest "nom propi"). Déu "és", sense necessitat de qualificatius, perquè la seva infinitud no admet acotació. Jesús ho veu tot com un "etern present". Els seus sabers diví i humà cooperen sense confondre's. Un misteri no impossible per a l'Ésser Infinit, potent per a "incorporar-se" la naturalesa humana creada a la seva imatge per Ell mateix.

—Jesús: perquè ets Déu, la teva Humanitat sabia anticipadament que patiria molt. T'estimo!